

Sitä lehteä en unohda koskaan

WHAT THEY'RE SAYING ABOUT...
Timage Trash
 * IT HAS SOMETHING FOR EVERYONE! - JUDITH CHRIST, NY POST.
 * A BOOK OF INCOMPREHENSIBLE DEPTH... - COSMOPOLITAN
 * OUTRAGEOUSLY FUNNY! - ROLLING STONE * * * * * - EBERT

P.A. Manninen

En ole koskaan ymmärtänyt, miksi tämän kolumnin tunnukseksi on käytetty WC-istuinta.

Yritetäänkö tuolla symbolilla vihjata siihen suuntaan, että esittelemäni lehdet olisivat jollakin tavalla verrannollisia ihmisen ulosteisiin? Itse en moista vertausta allekirjoita, ja voisinpa jopa väittää, että yksikään esittelemistäni lehdistä ei mielestäni ole ollut edes roskaa. (Oma tulkintani symbolista on, että se viittaa paikkaan, jossa tämäntyyllisiä lehtiä usein luetaan. Toista päätä ladataan ja toista tyhjenetään. Ei siinä sen kummempaa skatologiaa liene. - *pt. huom.*)

Olen kirjoittanut lehdistä, joiden kirjoituu suurkustantajien kummallisista harha-askelista äärimmäisen pieniin pienlehtiin, joissa tekijöiden sielut ovat olleet pelottavan paljaina esillä. Mutta roskaa? Ei hitosa. Roska on jotakin, joka heitetään pois. Jos joku ostaa painotuotteen (edes divarista), se ei ole roskaa. Jos painotuote sattuu maksamaan muutamankin euron, se on jättänyt "roska"-kategorian kauas taakseen. "Kallis roska" on jo hiukan liian ristiriitainen käsite.

Kun puhutaan roskakulttuurista, puhutaan tietenkin symbolisesta roskasta. Roska on vain sana, joka kuvastaa tietyn kulttuurin osa-alueen vähäistä arvostusta. Mutta siinä postmodernin kulttuurin vaiheessa, jossa taidemuseot täyttyvät ihan oikeasta roskasta tehdystä outsider-taiteesta, alkaa

koko roskakulttuuri-termistä olla alkuperäinen mieli kateissa. Se mikä muutamia vuosikymmeniä sitten oli roskaa, maksaa nyt paljon, koska monetkaan eivät ymmärtäneet pistää kyseistä tavaraa säästöön.

Jos nyt sitten kysytte mielissänne, onko olemassa mitään lehteä, jota todella voisin nimittää roskaksi, voisin vastata varauksellisesti "kyllä". Tässä tietenkin on se filosofinen kynnyks, että ihan tyhimmät ilmaiseksi saamani lehdet olen saattanut heittää suoraan paperinkeräykseen, joten kaikista lehdistä jotka tällä hetkellä kuuluvat kokoelmiini minun on oletettavasti pakko pitää edes pikkuisen. Tarvittiin ankara ja hikinen etsintä, jotta löysin sen yhden lehdet, joka on omistuksessani ja ylittää rajan todellisen roskan puolelle.

Tällä julkaisulla on tarvittavia roskaominaisuuksia aivan riittävästi. Se on Adam's Apple -yhtiön julkaisema, Chicagossa vuonna 1972 painettu underground-lehti nimeltä Teen-age Trash numero 1. Jo pelkkä otsikko toteaa, että roskaahan tässä ollaan julkaisemassa, vieläpä teini-ikäistä roskaa. Ja harvoin on lehden otsikko näin totuudenmukaisesti edustanut julkaisun sisältöä. En tiedä, onko suurimman osan lehdestä piirtänyt ja oletettavasti myös Aatamin omena -firman taustavoimana toiminut herra Michael Krueger itse ollut vuonna 1972 teini-ikäinen. Aina-kin hän silloin piirsi kuin teini-ikäinen.

Underground-lehtiä on selvästikin luettu, ja niistä omaksuttu helpoimmat Crumb ja Shelton -kikat. Tarinat tuntuvat tasan

Michael Kruegerin selviä Crumb -vaikutteita.

siltä, että Chicagossa on paleltu ja kuviteltu samalla hurjaa elämää Kalifornian hippimailla. Kaikki on kovin ulkoa opitun tuntuista.

Krueger kyllä vaihtelee piirrostylejään, mutta niistä mikään ei nouse "huonon" yläpuolelle. Parasta mitä hänen sarjakuvistaan voi sanoa on se, että pari psykedelistä kuvaa lehteen piirtänyt Scott Becker on vielä huonompi taiteilija kuin Krueger.

Julkaisun roskaisuus ei kuitenkaan lopu edes itse varsinaiseen sisältöön. Lehden kansikuva nimittäin näyttää niin paljon paremmalta kuin sisältö, että kyseessä voisi olla tahallinen harhaanjohtaminen ja petos! Vuosi 1972 olikin tunnettu siitä, että kaikki undergroundilta näyttävä kävi silloin kaupaksi. Markkinoille tuotettiinkin aivan mitä hyvänsä, mikä meni kaupaksi ilmeisesti vain kansikuvan antaman hyvän vibraation varassa. Teen-age Trashin kannessa on taidetta sekä Skip Williamsonilta että Jayzey Lynchiltä, jotka sentään ovat U-sarjakuvan peruskiviä. Ikävää vain, että itse lehdestä ei löydy Lynchin taidetta ollenkaan ja Skip Williamsoniltakin vain yksi sivu, joka oli jo vuonna 1972 julkaistu muuallakin.

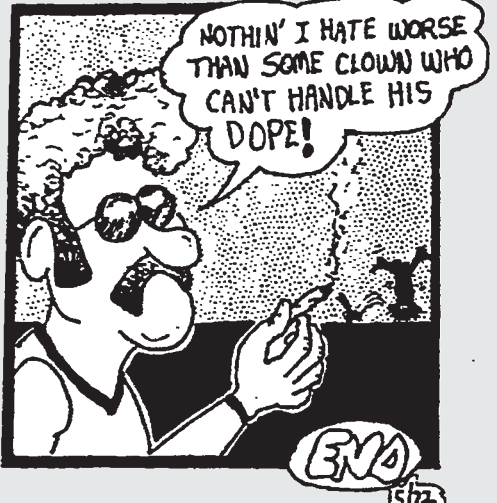
Lehden sivut on luonnollisesti painettu erittäin halvalla paperille, joka on muuttu-

Krueger lienee yrittänyt käyttää mallinaan Skip Williamsonia.

nut haperoksi ja ruskeaksi todennäköisesti jo 1970-luvulla. Lisäksi paperi haisee pahalle. Sivujen alalaitojen kärsimien vaurioiden perusteella voi päätellä, että lehteä on lisäksi joskus yritetty ankarasti tunkea sinne, minne aurinko tosiaankaan ei paista.

Miksi ihmeessä sitten olen tämän lehden joskus ostanut??? No, vanhempia underground-lehtiä ei usein näe suomalaisissa divareissa, joten sitä otetaan mitä saadaan. Olihan siinä sentään yksi sivu Skip Williamsonia. Skip Williamson on hyvä...

Kruegerin piirustuspyöydällä on ollut myös Friikkilän poikia.